

Formanden: Da der er Samhørighed mellem denne og de to næste Sager paa Dagsordenen, vil de tre Lovforslag kunne omtales under eet.

Sagen sattes til Forhandling.

Rytter: Det har altid været en Forudsætning, at man, naar den nordiske Familieretskommission havde tilendebragt sit Arbejde med Hensyn til de to Ægteskabslove og Adoptionsloven, vilde søge at faa Regler, hvorved man yderligere lettede Forbindelsen mellem danske, norske og svenske Statsborgere. I Overensstemmelse hermed har den Kommission, der har været nedsat, udarbejdet visse Regler vedrørende internationalprivatretilige Bestemmelser om Ægteskab, Adoption og Værgemaal, og det er Meningen med det ene af de Forslag, der nu er sat til Forhandling, at faa lov-mæssig Hjemmel til, at Justitsministeren kan lade udfærdige en kgl. Anordning, hvorved disse Regler bliver ensartede for de tre nordiske Lande, eller rettere sagt nu for de fem, idet Finland og Island er kommet med. Konventionen knytter sig saa udtrykkelig til Ægteskabsloven, at der endog i Kommissionen er taget Forbehold med Hensyn til de Ægteskaber, hvis Retsvirkninger bestemmes efter de gamle Love, saaledes at de ikke falder ind herunder. Vi fra vor Side kan fuldt ud anerkende, at det har været nødvendigt at faa saadanne Regler, og vi kan ligeledes anerkende de Forbehold, som er taget i Kommissionen, hvorefter Myndighederne i de forskellige Lande ikke kan benytte Bestemmelserne, naar de kommer alt for meget i Strid med Reglerne i de andre Lande. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne anbefale Forslag til Lov vedrørende internationalprivatretilige Bestemmelser mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om Ægteskab, Adoption og Værgemaal, og jeg vil anbefale det til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Som en Konsekvens af dette Lovforslag, der i øvrigt ikke medfører Ændringer i vor Lovgivning, er der forelagt to Lovforslag, det ene angaaende Ægteskabets Retsvirkninger, det andet angaaende Adoption. Det første, nemlig Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 56 af 18. Marts 1925 om Ægteskabets Retsvirkninger, giver de Regler, vi nødvendigvis maa have med Hensyn til det Sted, hvor Ægtepagten skal tinglyses, naar begge Parter eller en af dem paa Oprettelsestiden var her i Landet, eller naar begge Ægtefæller eller en

af dem efter Ægtepagtens Oprettelse kommer her til Landet. Ligeledes har det været nødvendigt eller i alt Fald praktisk at faa Regler om Værneting ved Adoption, idet det jo let kan forekomme, at man baade her i Landet og i Norge, Sverige, Island eller Finland ønsker at adoptere et Barn fra et af de øvrige Lande. Dette Forhold ordnes ved Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 87 af 26. Marts 1923 om Adoption. — Ogsaa disse to Lovforslag kan jeg anbefale til en hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Henriette Crone: Efter at den højtærede Minister i sin Forelæggelsestale har gjort ret udførligt Rede for Hovedpunkterne i den Konvention, som de fem nordiske Lande har indgaaet med hverandre, er der ingen Grund for mig til yderligere at fordybe mig deri, i Særdeleshed da der jo ikke kan ændres noget i selve Konventionen, hvad jeg nu for øvrigt heller ikke har noget Ønske om. De Lovforslag, der er fremsat for at sætte Konventionen i Kraft, er jo udarbejdet af Kommissionens Medlemmer som et Bilag til Betænkningen. Hvis jeg derfor skulde udtale noget, saa skulde det være Glæde over, at man paa disse vigtige Omraader opnaar Ensartethed, faar et Samarbejde mellem de nordiske Lande, og et Ønske om, at endnu flere Stater vil give Tilslutning til disse Bestræbelser for Ensartethed og til dette Samarbejde.

Jeg skal med disse Ord paa mit Partis Vegne anbefale de foreliggende Lovforslag til hurtig Fremme her i Tinget.

Godskesen: Jeg kan henholde mig til de Udtalelser, der er fremkommet, dels fra den højtærede Justitsminister ved Sagens Forelæggelse, dels nu fra den ærede første Taler, og jeg kan paa mit Partis Vegne i Henhold dertil anbefale Lovforslagene til en hurtig og velvillig Behandling.

Men da jeg nu begrænser mig saa stærkt med Hensyn til Forslagene i Almindelighed, tør jeg maaske haabe at finde Tilgivelse, naar jeg et Øjeblik dvæler ved et enkelt Punkt, som har min særlige Interesse. Jeg sigter herved til Ægteskabslovens § 13, 1ste Stykke. Som de ærede Medlemmer maaske erindrer, forbydes her i al Almindelighed Ægteskab mellem Personer, der er hinanden, som det hedder, lovlig, det vil sige gennem Ægteskab, besvogrede i op- og nedstigende Linie, men der gives dog Hjemmel til, at der kan gives Dispensation fra dette Forbud i visse bestemte Tilfælde under særlige Omstændigheder. Da vi i sin